

ketingets talerstol, men jeg tror, at alle kan forestille sig det, og ellers kan vi da holde en lille studiekreds i Retsudvalget, hvor vi kan give eksempler på, hvordan svage fanger kunne have en interesse i at komme stærke fanger til livs, uden at det var med specielt noble formål.

Hvad er så alternativet? Er det at lade stå til? Nej, det er bestemt ikke at lade stå til. Alternativet er at få mere personale. Alternativet er at få bedre uddannet personale. Alternativet er at få mere hjælp til de svage fanger. Det er jo et af de helt store problemer, at de svage fanger stort set ikke får hjælp i fængslerne eller meget lidt hjælp i forhold til det behov, de har. Der burde sættes ind med en indsats, så de blev styrket som personer. Det kunne de både bruge i fængslerne, og det kunne de sandelig også bruge, når de kommer ud af fængslerne.

Så kræver det mindre og bedre fængsler, afskaffelse af nogle af de store mastodonter, som SF nævnte, og så kræver det færre folk i fængslerne, dvs. øget brug af alternativ straf, mindre etablering af institutioner, hvor de stærke kan regere over de svage.

Det er vores konkrete alternativ. Vi tror næppe, vi får opbakning fra forslagsstillerne til det.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Jann Sjørn, ikke kan være til stede, så skal jeg læse, hvad han har skrevet.

Kristeligt Folkeparti hilser beslutningsforslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti velkomment. Forslaget er desværre meget aktuelt. Senest er anklager om seksuelle overgreb over for kvindelige indsatte i det lukkede ungdomsfængsel i Ringe blevet fremsat. Selv om disse anklager som oftest er fængselspersonalet bekendt, så er det svært at gøre noget ved disse. Af frygt for repressalier undlader indsatte, der udsættes for voldelige overgreb af den ene eller den anden art, som oftest at klage. Det er beklageligt, men også forståeligt.

Derfor er forslaget om at begrænse indsattes adgang til aktindsigt på sin plads. Det var da også, hvad et flertal i Straffelovrådet foreslog i en udtalelse i 1996. Over for dette forslag kan man selvfølgelig fremføre, at kriminalforsorgen må sørge for, at personalet er så talstærkt i fængslerne, at fysiske overgreb ikke kan finde sted.

Kristeligt Folkeparti vil bestemt ikke modsætte sig mere personale i fængslerne, tværtimod. Men selv det tror vi ikke er nok. Hvis de stærke fanger skal stækkes, og det skal de efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, så er vi nødt til at begrænse aktindsigten, så de fornødne oplysninger om de stærke fanger, deres trusler og overgreb ikke kan tilvejebringes, både af hensyn til de medindsatte og også af hensyn til fængselspersonalet og deres familie.

Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget.

Tom Behnke (FRI):

Der er nok ikke nogen tvivl om, at Frihed 2000 har den opfattelse, at det er et godt beslutningsforslag. Vi har tidligere udtrykt vores sympati for forslaget, og det vil vi også gøre denne gang. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at gentage alt, hvad der er blevet sagt i løbet af debatten, så jeg vil forholde mig til nogle få punkter i forhold til beslutningsforslaget her.

For det første mener jeg, det er ret væsentligt at understrege allerede fra starten af, at det er lidt ligesom om, at man i debatten glemmer en ret væsentlig ting – jeg har sådan siddet og fulgt med og hørt, hvad ordførerne har sagt – og det er, at alle de, der sidder i de danske fængsler, sidder der hundrede procent frivilligt. Hvis ikke man synes om at være der, så lad være. Det er jo mennesker, som simpelt hen direkte beder om at få lov til at komme i fængsel. Og hvis de er utilfredse med det, så skulle de have tænkt sig om, inden de bad om at få lov til at komme derind. Det er ret væsentligt, og det er jo udgangspunktet, at det er frivilligt at sidde i de danske fængsler. Sådan er det.

Det næste er et spørgsmål, som jeg mener man bør stille sig selv. Hvem er det, der skal sætte dagsordenen i fængslerne? Er det personalet? Er det de stærke fanger? Er det de svage fanger? Det er et ret væsentligt spørgsmål. For Frihed 2000 er der ingen tvivl om, at de, der skal sætte dagsordenen i fængslerne, er personalet. Det skal vi give personalet mulighed for at gøre, og det er dér, Folketinget kommer ind i billedet.

Vi har opgaven at indrette spillereglerne på en sådan måde, at personalet kan sikre, at de, der sidder i fængslerne, sidder der, uden at de nødvendigvis lider overlast fra andre indsatte, og at de, der sidder i fængslerne, mens de er der, ikke bare skal sidde og kigge ind i væggen eller møde på arbejde, hvorefter de finder ud af, at der slet ikke er noget at lave, så de må sidde og kede sig hele dagen, indtil de får fri 8 timer sene-